

อาสนวิหารอัสสัมชัญ

ASSUMPTION CATHEDRAL

<http://assumptioncathedral.catholic.or.th/>

คิดสักนิด...สะกิดใจ

สับสน...รัก อภัย ใจต้องมีเงื่อนไข

“บุตรแห่งมนุษย์...มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อคนเป็นอันมาก” *เทียบ มก.10:45*

ทุกวันนี้ทุกที่ทุกทางในโลก ต่างก็คาดหวัง และเรียกร้องความเสมอภาค ความยุติธรรมในสังคม เราพยายามให้คนเคารพกฎกติกา หากมีใครละเมิดและทำร้ายกันและกัน เราก็พยายามหาผู้ที่กระทำความผิดพลาดเหล่านั้นให้หันมาร่วมรับผิดชอบในสิ่งที่เขาได้กระทำความผิดพลาดและไปเบียดเบียนเพื่อนพี่น้องผู้อื่น ขณะที่ผู้คนในเมืองต่างป้องกันแก้ไขการละเมิด และเบียดเบียนกันด้วยกฎหมาย หรือกฎที่ให้โทษกับความรุนแรงด้วยความรุนแรงที่ไม่แพ้กัน หรือบางทีอาจจะเป็นความรุนแรงที่มากกว่าเพื่อกันไม่ให้เกิดความรุนแรง เข้าทำนอง “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน”

เวลาเดียวกัน พี่น้องที่อยู่ในหมู่บ้านที่ห่างไกลจากเมืองที่มีกฎกติกา กฎหมาย ก็มีวิถีคิดวิถีปฏิบัติแตกต่างกันออกไป พี่น้องผู้รักษาวัฒนธรรมความรักที่เป็นวัฒนธรรมดั้งเดิม กลับใช้วิธีมอบความรัก เติมการอภัยเพื่อละลายความรุนแรงที่เกิดขึ้นให้ค่อยๆ สลายและกลายเป็นมิตรภาพที่ถาวร แทนที่จะใช้กฎหมายและความรุนแรง พวกเขากลับอยู่ร่วมกันด้วยความรักและการแบ่งปันจนเจือให้กันและกัน มีผิดพลาดเกิดขึ้นต่อกันและกันใหม่ ตอบได้ว่ามี และวิธีที่พวกเขามอบให้กันและกันคือมานั่งพูดคุย พุดจา คิดถึงความสัมพันธ์ที่ดีที่มีมาหลายชั่วอายุคน มอบโอกาสและทบทวนสำนึกผิด ขอโทษให้อภัยกัน จบลงที่รักสามัคคีกันสานต่อความสัมพันธ์อันดีงามให้มีต่อไป

“หลังจากที่ท่านประสบความสำเร็จแล้ว จะได้เห็นแสงสว่างและได้รับพรสมบรูณ์”

เทียบ อสย 53:11

ไม่รู้ว่าฉลาด หรือ บ้าป๊าเป๋อเป๋อแบบบ้านนอกเข้ากรุง ผมได้มีโอกาสพบกับอุบัติเหตุรถยนต์ทับหลังเท้า ส่งผลให้กระดูกโคนนิ้วก้อยเท้าหัก ต้องใส่เฝือก เดินไม่ได้ น่าจะหลายวันอยู่ ณ เวลานั้นไม่ได้เรียกร้องอะไรกับคู่กรณีขอเพียงแค่ค่ามอเตอร์ไซด์รับจ้างไปส่ง ทุกครั้งที่เล่าถึงเหตุการณ์ ให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราว จะถูกผู้คนส่วนใหญ่ต่อว่า “ใจดีเกินไปหรือเปล่า” ผ่านมาอาทิตย์หนึ่งแล้ว ก็ยังไม่เข้าใจน้ำ

พระทัยพระเป็นเจ้านัก น่าจะโดนหนักกว่านี้ บ้างก็ว่า “โชคดี” บ้างก็ว่า “ต้องขอบคุณพระนะที่พระให้โดนเท่านี้” ซึ่งนับว่าน้อยมากสำหรับอุบัติเหตุทำนองนี้” แต่ที่แน่ๆ แทนที่จะหันไปกล่าวโทษผู้ทำผิด หากผู้จะต้องรับผิดชอบใช้โทษ เรากลับมาขอบคุณพระกันดีกว่าไหมครับ

บอกตามตรง ณ เวลาที่ได้รับอุบัติเหตุ ผมคิดถึงหลายอย่าง ณ เวลานั้น หนึ่งละอยากพิสูจน์น้ำใจคู่กรณี กับคำพูดที่เคยท่องไว้ในหัวใจเสมอ “คนไทยใจดี” แต่วันนี้กลับผิดหวังเล็กน้อย แต่ก็คิดแง่บวก เธอคงจะตกใจ สับสน จนระเบิดอารมณ์ และทำให้ “คนไทยที่น่าจะใจดี กลับหลุดโลก” ในหัวคิดถึงเรื่องที่สอง “เท้ามันเจ็บมาก” หลังจากความตกใจ ความซาเริ่มหายไป ความรู้สึกแท้จริงเริ่มกลับมา เริ่มคิดว่ไปเจอหมอเพื่อดูแลรักษาคงจะดีกว่าที่จะมาถกเถียงความยุติธรรม และทำให้ใจยิ่งขุ่นมัว พร้อมกับเท้ายิ่งเจ็บต่อไป ไม่สู้เราไปรักษาสิ่งที่จำเป็นที่สุดก่อนจะดีกว่าไหม

“บุตรแห่งมนุษย์...มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อคนเป็นอันมาก”

เทียบ มก.10:45

และความรู้สึกที่สามที่สำคัญสุด “เราจะรักและให้อภัย ไยต้องมีเงื่อนไขเรียกร้องให้เขาดีกับเราก่อน...ทำไมล่ะ? หลายครั้งเราจะพยายามเรียกร้องให้ผู้ที่เราจะรัก จะทำความดีให้ จะอภัยให้ ต้องเป็นคนดีพอสมควร พระเยซูเจ้ายังบอกเลยให้เราเป็นคนดีบริบูรณ์เหมือนพระบิดาผู้ใจดี มอบสายฝน ส่งพระพรของพระองค์ให้กับทุกคนทั้งคนดีและคนไม่ดี มาเถอะครับเรามารักกันและกัน เรามาทำดีให้กัน เรามาอภัยกันและกันโดยไม่เรียกร้อง โดยไม่ถามหาเงื่อนไขกัน

“บุตรแห่งมนุษย์...มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อคนเป็นอันมาก”

โดย... นกขุนทอง

